

komnende indenfor disse mange forskjellige Tilfælde for at værgе dem mod Ubillighed.

Minestad: Jeg vil aldeles ikke modsigе, hvad det ærede Medlem nys bemærkede. Jeg finder det endogsaa, som det nu stiller sig for mig, rimeligt, at der vil kunne være Anledning til at foretage Noget i den Retning, han har tilfigtet, men jeg er i megen Tvivl, om det burde knyttes til det foreliggende Lovforslag, og om man af den Grund burde standse dette ved at henvise det til et Udvalg. Spørgsmaalet om et Udvalg vil jo siden komme til at foreligge; men jeg skal bemærke, at der umiskjendelig er en væsentlig Forskjel mellem de Tilfælde, det ærede Medlem har for Die, og dem, Lovforslaget angaar. De Tilfælde, Lovforslaget angaar, ere nærmest, om jeg saa maa sige, af en international Karakter — det har i alt Fald en international Grund, at man overhovedet har søgt at bringe dem frem — de andre derimod angaa rent indre Forhold. Jeg tror derfor, at man maaste dog hellere burde søge at ordne de Tilfælde, det ærede Medlem omtalte, ved et særskilt Lovforslag end standse det foreliggende, som det vistnok vil være heldigt at faae vedtaget saa hurtig som muligt.

Justitsministeren: Jeg kan heller ikke i dette Dieblik udtale mig med nogen Bestemthed om det Forhold, der blev berørt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), da jeg ikke har havt Leilighed eller Opfordring til nyere at undersøge, hvorledes det hænger sammen dermed. Men jeg er fuldstændig paa det Rene med, at det vilde være meget ubeldigt, om man vilde forsinke det foreliggende lille Lovforslags Tilendbringelse efter de Undersøgelser, som efter min Mening dog ville vise sig nødvendige for at klare det Punkt, hvorpaa det ærede Medlem har henledet Opmærksomheden. Det er jo vistnok rigtigt, som det blev bemærket af den ærede sidste Taler, at der er Forskjel tilstede mellem de Forhold, der behandles i Lovforslaget, og dem, der bleve berørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Jeg vil sige, at det Spørgsmaal, der er Gjenstand for Lovforslaget, er af en — jeg kan gjerne kalde det — diplomatisk eller politisk Karakter, og der er altsaa forskjellig Hensyn, som ved Behandlingen af denne Sag nødvendig maa tages i Betragtning. Naar man faar det Forhold klaret, som Lovforslaget omfatter, vil det være ulige lettere at blive enig om, hvorledes man skal afhjælpe mulige Mangler i den Retning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds antydede. Der vil neppe mangle Leilighed til at komme ind paa denne Sag, thi det vil ikke være undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at det vil være nødvendigt, navnlig naar Forslaget til Hærloven skrider frem, at være betænkt paa at faae forskellige

Ændringer i Børnepligtsloven, der nødvendig-gjøres ved de Forandringer, som Hærloven indfører i flere nu bestaaende Forhold, der gribe ind i Børnepligtsloven. Naar der bliver Spørgsmaal om saadanne Forandringer, skal jeg for mit Vedkommende være overmaade villig til at henvende min Opmærksomhed paa det Punkt, der blev berørt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og jeg tvivler ikke paa, at naar man maatte oplyse mig om, eller naar jeg ved egne Undersøgelser maatte komme til det Resultat, at Børnepligtsloven har et Punkt, som egner sig til Forandring, hvad de omdannede Personer angaar, det da vil blive overmaade let at komme til en Forstaaelse desangaaende. Men jeg kan ikke negte, at jeg meget maa bede det høie Thing om ikke at lægge nogen Hindring i Veien for, at dette lille Lovforslag kan blive tilendbragt i en meget nær Fremtid.

Berg: Jeg antager, at det ærede Thing vil spøe den ærede Minister i hans Ønske om ikke at lægge Hindringer i veien for, at dette Lovforslag kan blive fremmet i en nær Fremtid, og desfor den var Tale om at forsinke dette Arbejde saaledes, at det ikke kom igjennem i denne Samling, forsaavidt vi leve et naturligt Liv, er der vist aldeles ingen Fare derfor. Jeg tror, at det Spørgsmaal, jeg har berørt, naar man nærmere ser paa det, ikke vel kan udskydes, til vi en Gang faae Hærlovens Revision i Stand, og man da vil overveie, hvilke Forandringer i Børnepligtsloven der bliver en Følge af en saadan Hærlov. At saadanne Spørgsmaal da ville komme frem, er en Selvfølge; men imidlertid kan der gives ikke saa Tilfælde, hvor man ligefrem har været ubillig imod visse Personer, som have svævet imellem 11 og 5 uden at faae deres traktatmæssige Ret anerkjendt paa Grund af diplomatiske Forhandlinger. Jeg indrømmer villig, at, desfor vi spøe en Paragraf til denne Lov, saaledes som jeg har antydet, er der Forskjel og ogsaa i en vis Forstand Principforskjel mellem Indholdet af §§ 1 og 2; men det er Noget, som denne Lov da vil have tilfælles med mange andre Love, at Paragrafernes Indhold er forskjelligt. Derimod er det ganske vist, at begge Paragraferne ville have en meget beslægtet Karakter, idet de begge ere en Følge af de Forhandlinger's Afslutning, som omtales i Motiverne til nærværende Lovforslag. Jeg gjentager altsaa, at jeg er overbevist om, at det ikke vil bringe nærværende Lovforslag nogen Hindring, og jeg tror ogsaa, at det endogsaa kan fremmes meget hurtig ved et lille Udvalgs Medfattelse ved en kort Konferense med den ærede Minister, saa at vi ikke gjennem den haarde Nødvendighed, Børnepligtslovens Anvendelse i sin Strengthed og Krigsministerens Benyttelse deraf kunne komme til at være — jeg gjentager det — ubillige imod adskillige Personer, som iforveien i flere Aar have